

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και τής «Οικογενείας» τιμάται παντού δρ. 4. Η αυθαιρέτως υπερτιμησής των παρά των υποπρακτορείων απαγορεύεται. Παρακαλούμε δθεν τους αγαπητούς μας αναγνώστες, όσους υποπέσει εις την απλήρη των τοιούτων τι, (Έκ τής Διευθύνσεως).

τι μας το αναφέρουν άμέσως.

Η υπό των αναγνωστών μας άποσπασμένη συνεργασία και μη συνυπομένη υπό δικαιωματός κρίσεως εκ δραχμών πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται υπ' όφιν.

Πολλοί αναγνώσται μας μās γράφουν ότι επιθυμούν να προμηθευθούν τās εκδόσεις μας και να έγγραφούν συνδρομηταί του περιοδικού μας, αλλά δυσκολεύονται εις τήν έκδοσιν επιταγών. Για να τούς διευκολύνουμε σχετικώς, τούς πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα το αντίτιμον τών συνδρομών, φύλλων, βεβλίων, Ημερολογίων κλπ., εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα οίσοδηποτε τιμήs.

Τι νευρο. Οι στίχοι σας είνε άπλή προσφέβεια. Μερικοί στίχοι καλοί, πολλοί κακοί. Γιατί αυτό: Γράφετε πιο προσεκτικά. Και κυρίως διαβάστε "Ελληνικός ποιητής". Νά τώρα μερικοί στίχοι άπ' το ποίημά σας «Η Γαλήνη»:

Μα σε' αυτία θροΐζει
σά σαλεμμα φτεροΐ
μελίσει στον άερα,
ηχώ του άποκόμου,
μέσ' στην άπειρη σιγή

Ώς ε' αυτία θροΐζει.
Τί νάναι; Γι' ακούσατε, τ' άγρου-
(κάτες;
Εινε ή άνάσα τής Γαλήνης πού
κοιμάται.

Πόσο άφραός ο τελευταίος σας στίχος! Και πόσο κακοί οι προηγούμενοι! Παντ. Θ. Γ ε ω ρ γ ο ύ λ α ν, Μυτιλήνη. Το «διήγημα» (1) πού μās στείλατε δέν είνε ούτε κατά προσέγγισιν... διήγημα. Είνε είδησος έφημερίδος, λαογραφικός αρθμαίην, εινε... οτιδήποτε άλλο, αλλά όχι διήγημα, άγαπητέ κύριε. Ίδου π.χ.:

ΤΡΕΙΣ ΠΗΡΟΒΟΛΗΣΜΟΙ

Ο Άνδρέας κάθισε στον κήπο του άπάνω σε ένα πάγκο και

ομο, έτσι κι' ή διηγή τους ήταν γραφτό να σβήση τραγικά. Γιατί ύστερα από τριών χρόνων ζωής, ο Σέργι πέθανε ξαφνα ένα πρωί.

Η Α-Πάω ήταν σάν τρελή άπ' τον πόνο τής.

Άλλά να πού έγινε ξαφνα κάτι πολύ παράξενο, πού κανένας δέν το περιμένε: Τη στιγμή δηλαδή πού σήκωναν το φρέσκο για να το πάνε στο νεκροτάφείο, ο νεκρός κινήθηκε, αναστήναζε και σηκώθηκε! Είχε αναστηθεί!

Με χαρά και καταπλήξη τον πλησίασαν τότε όλοι και τον ρωτούσαν πού πήγε και τι είδε:

Κι' ο Σέργι διηγήθηκε:

—Όταν κατέβηκα στον Άδη και παρουσιάστηκα μπροστά στο Θεό, τού είπα: «Η γυναίκα μου έτοιμάζεται να με ακολουθήσει, γιατί δέν μπορεί να ζήσει χωρίς έμένα. Επιθυμώ, όταν έρθει, να μου τη φέρετε κοντά μου». Ο Θεός τότε ζήτησε πληροφορίες από έναν άγγελου: «Είν' αλήθεια — απάντησε ο άγγελος — ότι ή γυναίκα του τόσο πολύ τον αγαπάει, ώστε ζητάει ν' αυτοκτονήσει για νάρθει κοντά του». «Παράξενη άγάπη — είπε ο Θεός — να θυσιάσει κανείς τη ζωή του για τον άλλον!...». «Ω, αυτό είνε πολύ σημαντικώ!». Και ζητάζοντάς με έπρόσθεσε: «Έσύ είσαι άξιος να ζήσης ακόμα πολύ για την ειρήνη της γυναίκας σου πού σε αγαπά! Σαναγνήσε, τέκνον μου, στη ζωή...».

Κι' έτσι γύρισα πάλι στον κόσμο, είπε ο Σέργι, σβήνοντας άπάνω στο στήθος του την πολυαγαπημένη του Α-Πάω!...

περιμένει. Τι να περιμένη άγαγε; Τήν αγαπημένη του Μαρία πού είχαν δώσει σαν τειχού στις όκτώ το βράδυ και ο Άνδρέας τήν περιμένε άνυπόμονος. Είχαν φθάσει και ή όκτώ και ή Μαρία δέν είχε φανή ακόμη. Πού να είνε, σπλογγήζεται ο Άνδρέας. Τι να έκανε, περιμένε. Έφτασαν και ή όκτώμιση, ο Άνδρέας σηκώνεται βιαστικός, βάζει το καπέλλο του και φέβγει. Από μακρωνα βλέπει τήν... Μα ρ ι α. Όταν τήν έφτασε, τή ρώτησε πού ήταν. Και ή Μαρία άπήγησε δευλά. «Είχα δουλειά». Ο Άνδρέας τήν πήρε και πήγαν περιπατω. Τήν άλλη μέρα το απόγευμα έδοσαν παντεθού πάλι στις όκτώ. Ο Άνδρέας περιμένε. Μά γαλάστηκε, πέρασαν και ή όκτώμιση, ή Μαρία δέν φάνηκε. Ο Άνδρέας σηκώθηκε και τράβηξε. Πήγε πολύ δρόμο και από μακρωνα είδε δυό σκιές. Έτρεχε γρηγορα. Όταν έφτασε κοντά, τι να είδε; «Ω! Θεέ μου, είδε το φίλο του Παόλο να γλυκοφιλή τήν αγαπημένη του Μαρία. Τότε φώναξε "Απονη!". Και με το περισσότερο έσκότασε το φίλο του Παόλο. Ύστερα πήγε στην αγαπημένη του και τής είπε: "Με αυτόν θα είσουν και έχτες και έγω τού περιμένα». Και βγάζοντάς το περισσότερο, σκότασε και αυτήν.

Μά έκει κοντά ήταν ή άπηνυμία και άκουσε τον πυροβολισμό και έτρεξε. Μά ο Άνδρέας πρόστασε και σημαδεύοντας τον κροταφο έμεινε νεκρός!!!.

Γιά να γραφή ένα καλό διήγημα, απαιτούνται μεγάλα και σπάνια προόντα. Αν το πράγμα ήταν εύκολο, τότε δέν θα έμετρούν στα δάχτυλα σχεδόν οι καλοί διηγηματογράφοι. Γίνετα κανείς, κατ' άρέσκειαν, δικηγόρος, γιατρός, αρχιτέκτων κτλ. Ποιητής ή διηγηματογράφος όμως όχι. Το ταλέντο είνε θεόν ώρων, διδόμενον εις όλίγους εκλεκτούς ανθρώπους. Κι' ή θεϊκή αυτή οικονομία τού ζήτημα τής τέχνης, είνε πάνσοπος. Γιατί ή φιλολογία γενικώς δέν θ' άείσε τίποτε, αν ήσαν εις θεόν να γράσουν στίχοις ή πεζά όλοι οι άνθρωποι. Θα ήταν κάτι κοινό. Σας τα γράφουμε αυτά για να τα διαβάσουν κι' οι άλλοι φίλοι μας και να μη ματαιοπονηθώ άδικως. Α λ ί κ η ν Θ. Γ ε ω ρ γ ο ύ λ η, Μυτιλήνη. Το δικό σας διηγηματάκι «Ο Γουρισμός άρεκτα ομηθάσε ως άποπειρα. Ήρετε όμως γιατί; Δέν είσατε περισσότερο μορφωμένη άπό τον άδελφο σας. Έχει κι' αυτό βέβαια τα λάθη του, αλλά έχει μια σειρά, μια λογική. Πάντως, μη γράφετε διηγηματα, επί του παρόντος τουλάχιστον. Διαβάσατε. Αυτό είνε το παν. Κι' αν δέν κατορθώσετε να γράψετε διηγηματα μια μέρα, πάντως θα κερδίσετε πολλά άλλα πράγματα. Θα κλοισίστε τās γνώμας σας. Θα λάβατε να γράφετε άπροσκόπτως. Και μια κολοραμένη έπιστολή προς φίλην σας, είνε κάτι. Γιατί λίγου, άγαπητή δεσποινί, είνε σήμερα σε θέσι να γράψω με άδρικά έπιστολή. Δ. Μ η τ ρ ο σ τ ι. Ένταύθα. Το ποίημά σας «Η Άνοιξίς», ή πρώτη σας ποιητική προσφέβεια, ως σας γράφετε, δέν είνε καλό, ούτε ως προσφέβεια. «Όσο έπιεικώς κι' έν το κρίνει κανείς, δέν μπορεί να δημοσιευθή. Τά λέμε και παραπάνω στον κ. Γεωργούλη. Δέν γράφονται εύκολα τά ποιήματα και τά πεζογραφήματα. Μη ματαιοποιείτε λοιπόν. Αυτή είνε ή ειλικρινής συμβουλή μας και πρότει να την λάβατε υπ' όφιν σας. Α σ τ ρ ί τ η ν. Σας ευχαριστούμε πολύ για τά τόσο καλακτικά λόγια, με τά οποία εκφράζετε την άγάπη σας προς το «Μπουκέτο». Σχετικώς με τίς φιλικές παρατηρήσεις σας, έχουμε να σας άπαντήσουμε τά έξης: Η «φίλη» άπαντά κατά κανόνα σε όλα τήν ρωτών ή αναγνωστρίες μας. Οπόσο, βρισκει συχνά εύκαιρία να έπεκτείνεται και σε ζήτηματα καλής συμπεριφοράς. Έξε άλλο, έν ύπνος φαίνεται άπό το γράμμα σας, είσατε παλιά μας άνεγκνώστρια, μπορείτε άρα αυτά να τα διαβάσετε στον «Όδηγό καλής συμπεριφοράς» τού Πάω Ρεμπο, ο όποιος έδημοσιεύη πρό δυό περίπου έτών στο «Μπουκέτο» σε πολλές συνέχεις. Όσο κοντά τά κομμάτια τά σχετικά με τούς κινηματογραφικούς άστέρες, έχουμε να σας πούμε τά έξης: Ο κινηματογράφος είνε ή τέχνη πού κατέκτησε τήν εποχή μας, και φυσικό είνε να ενδιαφέρη κάθε άνθρωπο ή ζωή των καλλιτεχνών του, οι όποιοι είνε πραγματικά μεγάλοι καλλιτέχνη. Έπειτα τά κομμάτια αυτά είνε τόσο άραϊτα, τόσο ένδιαφέροντα, λένε τόσο καινούργια πράγματα, ώστε άπορούμε πραγματικώς γιατί σας κάνουν να διαμαρτύρεσθε. Έξ άλλου, ή σελλίδες μας είνε τόσο πολλές, ώστε να χωρούν άπ' όλα σ' αυτές. Ν ι κ ο λ., Χίον. Όχι χρήσιμα. Ευχαριστούμε. Ν. Μ ό σ χ ο ν, Ένταύθα. Και τά δικα σας δύο χροίμα.

ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΕΥΤΑ ΕΚΛΕΚΤΑ

- Κρέπ ντέ σιν
- Κρέπ μαροκαίν
- Κρέπ ζωρζέτ
- Κρέπ ρομαίν
- Κρέπ άρμουρ
- Κρέπ σουνιάς,
- κλπ. κλπ.

εις πλουσιάν συλλογήν χρωμάτων εις τήν
ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΣΤΑΡΡ Α. Ε.
Στου Άρσακίου 12.

Τά μικρά εξανθήματα τού προσώπου και έν γένε τον ιδέμπος, τά παρουσιάζονετα κατά την άνοιξιν και το θερος (ιδίως εις νεάνιδας), κυρίως όφειλονται εις τήν κακήν λειτουργία τού στομάχου. Διά να εξαλείψετε ταύτα, έχετε ανάγκην ένός καθαριστικώ ή ύποκαυστικώ και ώς τοιαύτα συνιστάμεν:

- Η ΚΑΘΑΡΤΙΚΗ ΔΕΜΟΝΑΔΑ Spes, διαηγής, εύγευστος και άποτελεσματική.
- Η ΟΠΩΡΙΝΗ (Oporine) Spes, ήτιον καθαρισκόν, φυσικόν βοήθημα, ύγιενώσανον σενάσασμα.
- Η ΕΣΠΕΡΙΔΑΙΟΝ (Hesperidine) Spes, ύπακτικόν άριστον, ούδεμίαν διαταραχήν προκαλόν.

Προσέξαιτε εις τού κάτωτι σήμα:

